

ENTREVISTA A VICTORIA THORTON DIRECTORA DE L'OHWW

Victoria Thorton, directora de l'Open House World Wide i fundadora del concepte Open House que va començar a Londres fa 25 anys, va venir a visitar-nos fa unes setmanes. Va compartir amb nosaltres molts detalls i experiències i ens va deixar la següent entrevista que compartim a continuació:

Quines van ser les teves motivacions per iniciar un projecte com Open House?

Sempre he estat molt propera a l'arquitectura, tot i que no sóc arquitecte. L'arquitectura m'interessava molt i era molt conscient de l'impacte que l'arquitectura podia tenir en les persones i en els ciutadans. Tenia la sensació que només els professionals eren conscients del valor dels edificis, així que vaig pensar que per introduir el públic a l'arquitectura el més important era obrir les portes dels edificis. Aquesta va ser la meva idea.

Primer va néixer Open House London i després es va formar Open House World Wide?

Sí, Open House London se centra en una ciutat que permet al públic tenir una interacció real amb l'arquitectura i l'urbanisme de qualitat. El festival londinenc va començar en format petit, amb 20 edificis, però vam créixer molt de pressa fins als 200. Quan vam iniciar el projecte, no teníem la intenció de fer-lo créixer tan de pressa ni tampoc d'exportar la idea a altres ciutats. Però el que va passar és que uns dels nostres voluntaris tornava a Nova York i ens va dir: "Victoria, podem fer Open House a Nova York?" I li vam respondre: "Sí, d'acord." Com he dit, no teníem la intenció però va sorgir. Molt aviat van arribar altres ciutats com Dublín, on va una cosa similar i també la van muntar voluntaris de Londres. Així que podem dir que la cosa va créixer de la millor manera possible, de manera orgànica. Ràpidament vam veure que el concepte de convidar el públic a descobrir l'arquitectura de les seves ciutats podia ser transferit i replicat en altres ciutats. Molta gent s'ha posat en contacte amb nosaltres amb la intenció d'utilitzar el nom Open House per organitzar l'esdeveniment a la seva ciutat, així la família ha anat creixent fins aquest 2017 amb 37 ciutats.

En quin moment et vas adonar que estàveu construint un moviment important en el món de l'arquitectura i la cultura?

Crec que molt probablement va començar a consolidar-se en 2011. En part perquè vam ser convidats per l'Alcalde de Tel Aviv, a participar en una conferència per parlar del projecte. Vam acceptar la invitació però vam voler que ens acompanyessin les 14 ciutats Open House que hi havia en aquell moment. Aquí va començar realment el procés de pensar i reflexionar sobre el que estàvem fent, preguntant-nos el perquè tenia èxit i quines eren les característiques principals que havien potenciat el creixement. Aquesta reflexió ens va fer veure el seu valor. Al nostre vintè aniversari a Londres, ja vam anar una mica més enllà i vam tenir la sensació que érem un element de la ciutat important per donar veu i connectar els ciutadans amb l'arquitectura. En aquests últims 10 anys el concepte s'ha consolidat. Ara ho veiem com un moviment, no com un festival pròpiament dit. I crec que això demostra que és família.

Parlem d'Open House Barcelona. Què podries destacar de l'esdeveniment de Barcelona?

El 48h Open House Barcelona és un festival molt vital i que es preocupa realment per la ciutat. El festival participa de la ciutat i fa que la gent participi i interaccioni d'una

manera molt especial amb la seva ciutat. Crec que el festival de Barcelona excel·leix en la intenció de crear un diàleg entre la ciutat i els seus habitants. És un festival per la comunitat local i permet donar eines per millorar la ciutat. Tota porta oberta és oberta realment per a tothom. Barcelona compleix tots els valors positius d'Open House.

Per acabar, quin és el teu espai preferit de Barcelona?

Moltes vegades m'ho han demanat en entrevistes en altres països i la meva resposta sempre ha estat que és molt difícil decidir-se per un edifici en una ciutat com aquesta. He estat aquí moltes vegades i crec que edificis com el Pavelló de Barcelona, de Mies van der Rohe, són molt purs. Crec que edificis que tenen essència antiga però que la mesclen amb la modernitat es converteixen en un edifici superior. No em voldria quedar amb un edifici en particular, però crec que Barcelona transmet molta energia a través de la seva arquitectura.